

Cinc corrents del PSC –Nou cicle, #congresdesdebaix, Més PSC, 15-M Socialista i Esquerra Socialista– es belluguen per presentar esmenes al congrés que el PSC ha programat per a la tardor. Els tres últims ja han presentat un manifest conjunt i preveuen col·laborar en un futur.

El Congrés de la tardor remou nous corrents al PSC

Molt crítics amb l'executiva del PSC i amb la resposta donada a les derrotes a les eleccions autonòmiques i municipals. Així es mostren dos corrents ja antics del PSC –els obiolistes de Nou Cicle i Esquerra Socialista de Catalunya– i tres de nous –Més PSC, sorgit després del 28-N, i #congresdesdebaix i 15-M Socialista, nascuts a la xarxa després del 22-M–.

Tres dels moviments, Esquerra Socialista, 15-M Socialista i Més PSC, ja van signar un comunicat conjunt el 14 de juliol i volen intensificar la col·laboració, afegint-hi #congresdesdebaix en un futur. De moment, els tres primers col·lectius lamenten que “la convocatòria del XIIè Congrés Nacional del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) hagi imposat condicions restrictives pel que fa a la participació i representació de les bases socialistes”, amb referència a la decisió de l'últim Consell Nacional, que va decidir que correspon un delegat a cada trenta-cinc militants, mentre que en el congrés anterior la ràtio era d'un delegat per cada vint militants. A més, exigeixen que “s'articulin mecanismes perquè les propostes que ja s'han aportat arribin a totes les agrupacions i puguin ser defensades davant del congrés” i que “es faci tot el possible per redreçar la situació provocada per la reducció del nombre de delegats”. Demanen també que, “un cop escollits els delegats a les agrupacions, es proclamïn els candidats a la primera secretaria del partit” i que aquests candidats participin “en un debat sobre el seu projecte al capdavant

del PSC”. I afegeixen encara que s'ha de “fugir del ‘congrés espectacle’”.

Tots cinc moviments, cadascun a la seva manera (vegeu l'entrevista amb el candidat a primer secretari de Nou Cicle, Joan Ignasi Elena), coincideixen en la necessitat d'aconseguir que surti del congrés un PSC amb una organització molt diferent de l'actual, molt més oberta a la participació dels militants però també de simpatitzants que vulguin fer aportacions. En declaracions a EL TEMPS, Martín Miralles, un dels portaveus de Més PSC, insisteix molt a fer canvis estructurals: “Cal una organització més horitzontal, un sistema que estimuli equips de treball, i trencar

amb el principi d'adscripció territorial”, és a dir, que els militants no quedin necessàriament a una adscripció territorial sinó que puguin adscriure's a una de temàtica: “el militant pot estar més interessat a treballar en un àmbit temàtic –la cooperació o les noves tecnologies– que no pas en un de geogràfic com ara el seu poble o el seu barri”.

També Núria López, exalcaldessa de Campdevàrol i portaveu de #congresdesdebaix, diu a EL TEMPS que el partit s'ha d'obrir: “El partit té un funcionament molt tancat pel que fa a l'estructura. La informació arriba de dalt a baix, però no de baix a dalt. I el partit ha de ser més permeable en el sentit que ha de funcionar perquè la gent que s'hi vulgui implicar pugui participar d'una manera menys reglada. Dins del PSC ja existeixen estructures de funcionament democràtic, però per inèrcia s'han deixat de fer servir de manera correcta. Ja tenim prevista la manera de demanar comptes o de fiscalitzar el funcionament o les decisions de l'executiva. Per tant, es necessita una manera de fer diferent perquè els sistemes del partit funcionin de manera més participativa. Si no, s'agafen tics generats per la inèrcia del moment que fan que molta gent no se senti representada”.

López aplica l'exemple al recent Consell Nacional que va aprovar la ràtio de delegat per militants: “estaria bé que els consellers nacionals, abans de votar aquell reglament, s'haguessin pogut reunir amb les seves agrupacions per tal de decidir si aquell reglament és el que volíem o no. Les bases reclamàvem un congrés ampli i van votar el que van votar. Segurament ho van fer per inèrcia, perquè tampoc no van poder estudiar el reglament, ja que els el van passar la nit abans, però el van aprovar. Hi ha una sèrie de dinàmiques que funcionen així des de fa temps, i aquesta inèrcia és una de les coses que volem trencar”.

No són aquestes les úniques reivindi-

Núria López, de #congresdesdebaix, en una xerrada a Sant Cugat.

CONGRESDESDEBAIX

Acte de #congresdesdebaix, un moviment que va sortir d'una piulada de Twitter i ara té més de vuit-cents simpatitzants.

cacions, però tant Miralles com López posen èmfasi en les estructures perquè el PSC s'obri. "L'heterogeneïtat és la veritable ànima del PSC", diu Miralles, que opina que el tancament els allunya de la majoria: "No serem un partit de govern si no recollim gent de totes bandes, organitzacions, associacions, la societat civil".

Tots els corrents coincideixen a assenyalar l'actual executiva com la responsable dels mals resultats del PSC i, en algun cas, també del mal funcionament de l'estructura organitzativa.

Núria López creu que, després de les dues derrotes, "l'executiva ha tingut una reacció de tancament i han aprovat un reglament contrari a les bases". Afegeix que l'executiva formada per José Montilla, José Zaragoza i Miquel Iceta no pot dissenyar una nova organització: "Entenc que l'executiva que hi ha ara és la que ha creat la situació actual i aquestes inèrcies i no està en les millors condicions per a canviar les coses". López opina que a l'executiva "hi ha d'haver canvis importants: n'hi ha que han complert una funció, però, pel bé

de l'organització i pel que demana la ciutadania, han de canviar. No vol dir que no hi siguin, però han de jugar un paper diferent".

També Miralles pensa que "els lideratges del passat no serveixen, la ciutadania ha de veure cares noves perquè les noves propostes siguin creïbles". Afirmar que admira Miquel Iceta i creu que "se l'ha d'aprofitar", però en un nou paper, com apuntava López.

Txetxu Sanz, de 15-M Socialista, també creu que hi ha d'haver cares noves i opina que Miquel Iceta, que apareix com el candidat a primer secretari de la candidatura continuista, "té a sobre seu que forma part de la direcció actual, que considerem responsable de tota la situació". "En principi -afegeix- seria la persona que tindria menys suport per part nostra, tot i que reconeixem la seva capacitat".

Núria López creu que els temes clau que hauria de resoldre el congrés de la tardor són tres: "Un és l'organitzatiu, perquè el partit sigui més permeable i més participatiu. Això anirà en línia de tenir una comunicació més explícita,

perquè ara la gent no sap ben bé què defensa el PSC. El segon també té a veure amb això: cal definir molt clarament els objectius ideològics del PSC en relació amb l'economia i l'estat del benestar, que sembla que està sent desballestat. El tercer, que no sé si es resoldrà en aquest congrés, és la relació del PSC amb el PSOE. El PSC ha de ser el partit de referència per al PSOE, no pot ser que ho sigui CiU. En aquest sentit, les relacions amb el PSOE han de ser més clares i contundents".

Tot i això, Núria López no creu que el grup parlamentari a Madrid sigui cabdal: "Ja havíem tingut grup propi i havíem votat sempre igual. Podem votar diferent sense grup propi. La qüestió del grup no és la principal. S'ha de decidir en el congrés".

Per a #congresdesdebaix, "la decisió fonamental és quines polítiques de caràcter econòmic i assistencial ens defineixen".

També Martín Miralles -i Joan Ignasi Elena (a l'entrevista)- creu que "la guerra contra l'estat del benestar ha començat i hem de ser el primer partit

José Montilla, Miquel Iceta i Jordi Hereu al Consell Nacional del PSC. L'actual executiva és blanc de les crítiques dels nous corrents del PSC.

de l'oposició amb un posicionament ferm". Opina que el congrés és vital perquè si no el PSC podria perdre posicions: "Si no canviem les coses, correm el perill de passar a ser la tercera força. Al segment dels nascuts a partir del 1980 som només la quarta força". Alerta que "el discurs buit pot fer que aquest sigui un congrés de guepardistes, que pretenguin canviar les coses perquè tot segueixi igual". Per evitar-ho, Més PSC proposarà també tres coses que els connecten amb el moviment del 15-M: "Acabar amb l'apoltronament establint un sistema de limitació de mandats i d'incompatibilitat de càrrecs; afavorir la transparència exigint que s'expliquin els sous, la despesa de les campanyes i les fonts de finançament i, finalment, lluitar netament contra la corrupció, de manera que cap imputat en un cas de corrupció –o un altre delictes– no pugui anar a les llistes".

La incompatibilitat de càrrecs, diu Miralles, els mouria a no donar suport, com a primer secretari, a possibles candidats com Àngel Ros, alcalde de Llei-

da, o Pere Navarro, alcalde de Terrassa, els noms dels quals han sortit a les travesses als últims mesos: "És difícil que un alcalde s'encarregui també de la primera secretaria del PSC. Haurien de deixar el càrrec i tot just acaben de signar el contracte amb els seus conciutadans. Hem estat castigats per incoherència i així hem perdut molts ajuntaments. Si en aquells que mantenim els donem el missatge que els seus alcaldes no s'hi dedicaran en cos i ànima, malament començarem".

Txetxu Sanz, de 15-M Socialista, pensa el mateix sobre les incompatibilitats dels alcaldes. Els principals objectius d'aquest moviment són propiciar "un canvi de l'organització, un canvi en la manera de treballar amb la militància (que cada militant senti que el PSC és seu i no el deixi en mans de quadres) i un canvi seriós a l'hora de fer plantejaments d'actuació per recuperar llocs de treball. El principal objectiu és aturar l'atur".

Tant Núria López com Martín Miralles i Txetxu Sanz coincideixen a lloar l'única sectorial de l'executiva que els està escoltant, els demana consells i els assegura que les seves propostes arribaran a les agrupacions: la de participació i ciberactivisme, que encapçala Jaume Collboni.

Tots tres estan convençuts que es presentaran més candidats dels que hi ha ara i assumiran les seves propostes.

Àlex Milian

Heu dit que "el canvi no vol baralles ni ruptures" ni fer *tabula rasa* dins del PSC. Us voleu situar entre els nous corrents del partit i el continuisme?

—No, senzillament vull dir que el debat, la reflexió i la contraposició d'opinions en un partit com el nostre no ha de voler dir baralles personals o ruptures. És evident que el projecte unitari del PSC està garantit després del congrés. Per tant, és un bon exercici democràtic, en el moment en què ens trobem –en què s'ha patit una davallada important i hi ha hagut un missatge dels ciutadans cap al PSC en el sentit que canviem–, que fem aquest debat dins del PSC amb absoluta llibertat i alhora fraternitat.

—Per què és necessari un canvi i fins on ha d'arribar?

—És necessari perquè així ho han indicat molt clarament els ciutadans i perquè també és un sentiment molt estès a dins del partit. És necessària una renovació de persones o bé una incorporació de persones noves –insisteixo que no vol dir fer *tabula rasa*–; també cal una renovació del missatge, donar-li una dimensió més ideològica, situant-nos més en els nostres ideals, més enllà de la conjuntura i el tacticisme; i també cal renovar els mecanismes de funcionament de la nostra organització i adaptar-nos a l'evolució de la societat.

—La renovació del missatge vol dir incidir en el vessant d'esquerres?

—Vol dir que hem de dir el que pensem. Nosaltres som un partit socialdemòcrata que en els darrers anys hem estat centrant el discurs d'una forma desproporcionada en la gestió i en el tacticisme. La societat, amb la crisi que hi ha i la desorientació que ha provocat aquesta crisi, necessita que els seus governants li parlin de quina és la societat a la qual aspiren, i això nosaltres ho hem deixat en segon terme. Hem de recuperar el discurs socialdemòcrata en relació amb l'economia, amb els drets socials i en l'àmbit del nostre projecte nacional, el federalisme, que és el que som com a conseqüència precisament de la nostra condició de socialdemòcrates.

—Semblava que el federalisme havia de cristal·litzar en els primers anys de Rodríguez Zapatero,